

Sır 3 Bölüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Temmuz 2013

1. ve 2. Bölümün yayımlanma tarihi: 23.05.2003

Taksi, yaklaşık iki saattir yol alıyordu. Yollar açık olmasına rağmen, yolculuk oldukça uzun sürmüştü. Genç kız, arabaya binmeden evvel, şoförle pazarlığa kalkışmış, zira başarılı olamamıştı. Taksimetre denen cihazdan daha yeni haberi oluyordu.

“Abla, taksimetre ne yazarsa o,” diye kestirip atmıştı adam.

Nihayet kâğıtta yazılı olan adrese vardı araba. Yol boyunca, genç kız gözlerini taksimetreden ayıramamıştı. Ödemesi gereken meblağı görünce, az daha küçük dilini yutuyordu. Söylene söylene parayı uzattı şoföre; “Bu parayla bir küçükbaş hayvan alırdım,” diye geçirdi içinden.

“Bir şey mi dedin abla,” diye sorunca da adam, geçiştirdi hemen: “Yok bir şey, hayrını gör,” dedi usulca. Bavuluyla kala kalmıştı olduğu yerde. Bir yandan da başı dönüyordu. Saatlerdir açtı ama yemeği düşünmenin sırası değildi şimdi. Anası yaşasaydı, muhakkak yolluk koyardı yanına ama...”Düşünme bunları,” diye mırıldandı.

Elindeki kâğıda baktı, her şey tamamı da, kuzeninin oturduğu evin hangi sokakta olduğu yazmıyordu, üstelik numarası da yoktu. “En azından, ismen tanıyan birilerine rastlarım,” diye geçirdi içinden. Sonuçta kuzeni yaklaşık beş yıldır aynı yerde yaşıyordu.

Hava yavaş yavaş kararmaya başlamıştı, çiselemeye başlayan yağmuru görünce, sıklaştırdı adımlarını. Görünürde kimseler yoktu. Sokağın bitimindeki bakkal dükkânını görünce, girdi içeri. Bir yandan da kızıyordu kendine için için. Kuzeninin bir telefon numarası bile yoktu yanında; öyle ya, en azından trenden indiğinde arar, o da karşılamaya gelirdi. Artık iş işten geçmişti, nasılsa geleceği yere varmış, kuzenini görmeye de az kalmıştı. İçi kıpır kıpırdı, ayrıca sebebini bilmediği bir sıkıntı hâsıl olmuştu ek olarak. Kafası karışık, farklı duygular içersindeydi. Başı döne döne girdi dükkâna.

Hafif göbekli, sakallı, tıknaz bir adam duruyordu tezgâhın hemen arkasında. Kendinden geçmiş bir vaziyette, kasadan çıkarmış olduğu paraları saymakla meşguldü. Ani bir refleksle kaldırdı başını. Bir anda parıldadı gözleri. Uzun zamandır böylesine güzel bir kızı ilk defa görüyordu. Sinsi bir gülümsemeyle kıvrıldı dudakları. “Buyur, ne istemiştin, bacım,” diye sordu kıza. Beri yandan da baştan aşağı süzüyordu kıızı. Hoş kıvrımları olan, uzun siyah saçlarını arkadan toplamış kızcağızın buralı olmadığı her halinden belliydi. Bir kere, İstanbul kızlarının o çapkın ve edalı bakışlarından eser yoktu makyajsız yüzünde. Değil makyaj, kızda tek bir takı dahi yoktu, rahmetli anasından kalan saatin haricinde. Ayakkabıları dümdüz,

giydiği bol etek ayak bileklerine kadar örtüyordu bacaklarını kızın. Beyaz tenli, kara kaşı, kara gözlü bu güzel kız, bir anda bakkalın iştahını kabartmıştı.

“Epeydir, böylesini ilk defa görüyorum,” diye geçirdi içinden.

Sorusuna cevap alamayınca, bu sefer kendinden daha emin ve tok bir sesle yineledi sorusunu.

Genç kız, adamın bakışlarından oldukça rahatsız olmuştu; hiç mi hiç alışık değildi böyle şeylere ama yine de bozuntuya vermedi.

“Muzaffer Beyi aramıştım,” diye titrek bir sesle sordu sorusunu, elindeki buruşuk kâğıdı uzattı adama akabinde gözlerini yere dikerek.

Tıknaz adam, adeta kaptı kâğıdı kızın elinden; bir yandan da sakalını sıvazlıyordu.

“Ooh, Muzaffer buralardan gideli çok oldu, tabii ki aynı adamdan bahsediyorsak. Hani şu, aksak Muzaffer mi senin dediğın,” diye sordu peşi sıra.

“Ha, bu arada sen onun nesi oluyorsun?”

Aklından bile geçirmediği bu ihtimal, bir anda kurşun gibi saplanmıştı beynine.

Tabii ya, kuzeniyle uzun süredir görüşmüyorlardı. Ne zaman, nereye gitmiş olabilirdi; eğer öyleyse nerede kalacaktı, kimseyi tanı mıyordu kuzeninden başka...

Sorular arka arkaya birer mermi gibi hücumla geçmişti adeta.

Dükkân bir anda karanlığa gömüldü. Saatlerdir süren açlık bir yandan, aldığı bu beklenmedik cevapla başı daha da hızla dönüyordu. Bütün vücudu zangır zangır titriyordu. Kendinden geçip, olduğu yere yığılıverdi. Simsiyah bir boşlukta en son hatırladığı ve...

Aslında bir başlangıçtı bu, onun için. Ama yeni, mutlu bir hayatın başlangıcı değil: İzleri ömür boyu silinmeyecek ürkütücü bir kâbusun başlangıcı.

...devam edecek.....